

Babilonul uscat

Adina Speranta

lângă pădurea aceea uscată
e lacul de unde lebedele au plecat

dar dacă nu este decât o impresie voit impusă
și metaforizez o stare
ca să scap de ea
să rup liniștea copacilor uscați
care nu există decât în mintea mea

dar dacă aș spune despre zidurile cenușii
de care se sprijină tinerii aceia uscați
cu degetele subțiri tremurânde
tinerii care nu mai ies din noaptea
zidurilor închise în jurul lor

pe scara din blocul vechi urcă o bătrână
uscată și ea
cu piciorul împinge ușa lemnoasă
și o pisică miaună uscat

în vitrina de acum un secol a bunicii bătrânei
doua lebede privesc în necunoscut
poate ele sunt de vină că pădurea s-a uscat
tinerii sunt uscați
bătrâna la fel
pisica

aș scrie mai departe despre
despre ce
am uitat
aș scrie
dar între timp
mi s-a uscat o mână
și totul în jur e vechi

doar foaia pe care am scris până acum
înverzește

adina v.
29.09.2019

(pentru do do)